

„Urunk! Kérünk, adj tehetséget, lelki és testi erőt,

hogyan közösségünket és templomunkat a Te dicsőségedre felépíthessük!”

MÉGIS

2021. karácsony

A PÁTYI KATOLIKUS KÖZÖSSÉG LAPJA

www.ude.hu

„Az emberek esztelenek, következtelenek és magukba fordulnak,
MÉGIS SZERESD ŐKET!” (Kalkuttai Szent Teréz)

PILINSZKY JÁNOS: A FÉNYESSÉGES ANGYAL IS

Emlékezés egy világháborús karácsonyra

Az égbolt elsötétedett.
S akár a végítélet
zord fellege tört volna ránk,
a föld is oly sötét lett.

Gyermekszívünk is oly nehéz!
A házak és a kertek,
az egész törékeny világ,
éreztük, velünk reszket.

Aztán a roppant csöndön át
puhán és észrevétlen,
a hangtalan meginduló
és puha hóesésben,

akár a fényes pelyhek is
vigyázva földet értek,
a fényességes angyal is,
ő is a földre lépett.

LUKÁCS EVANGÉLIUMA

Advent első vasárnapjával beléptünk az új egyházi évbe, amikor vasárnapról-vasárnapra majd Lukács evangéliumát olvassuk (C liturgikus év). A templomban róla tartott elmélkedés rövidített változatát szeretettel nyújtom át karácsonyra a Mégis olvasóinak.

1. A megbízható tanítás

Lukács evangéliumát az alábbi bevezetővel kezdi (Lk 1,1-3):

„Mivel már sokan megkísérelték, hogy a köztünk beteljesedett eseményeket leírják, úgy, ahogy ránk maradt azoktól, akik kezdettől fogva szemtanúi és szolgálói voltak az Igének, jónak láttam én is, hogy elejétől kezdve mindennek szorgalmasan utánajárjak, és sorban leírjak neked mindent, tiszteletreméltó Teofil, hogy meggyőződjél róla, mennyire megbízhatók azok a tanok, amelyekre tanítottak.”

Az információ özöne zúdul ránk a médiából, elsősorban az internetről, és hajlamosak vagyunk igaznak elfogadni, amit látunk. Lukács ezzel szemben címzettjét arról igyekszik meggyőzni, hogy amit ő leír, annak utánajárt, megadja forrásait is, a szemtanúkat, akik hirdették azt, és Márk evangéliumához képest az elejétől írja le az eseményeket, azaz Jézus gyermekségtörténetével kezdi evangéliumát. Mindezzel egy célja van: címzettjét, Teofilt meggyőzni arról, hogy az általa elfogadott tanítás megbízható. A Lukácstól olvasott evangéliumok ebben az évben bennünket is arról akarnak meggyőzni, hogy a világhálón keringő mindenféle megbízhatatlan információkkal, hírekkel szemben a Jézus esemény hiteles, követésre méltó.

2. Jézus történelmi alakja

Keresztelő János fellépését Lukács így írja le (Lk 3,1-2):

„Tibériusz császár uralkodásának 15. esztendejében, amikor Poncius Pilátus volt Júdea helytartója, s Galileának Heródes volt a negyedes fejedelme, testvére, Fülöp meg Itureának és Trachonitisz tartományának, Lizániás pedig Abilinának volt a negyedes fejedelme, Annás és Kaifás főpapok idején az Úr szózatot intézett Jánoshoz, Zakariás fiához a pusztában.”

Az evangélium műfaját Márk evangélista alkotta meg, ezzel szemben Lukács, aki felhasználta Márk írását, saját művét nem nevezi evangéliumnak, hanem elbeszélésnek (diégészis), azaz olyan főnevet használ, amely gyakori mind a klasszikus görög, mind a hellenista íróknál, főleg történelmi írások jelölésére. Lukács Jézus eseményét a világtörténet eseményeihez kapcsolja. Nem kitalált mesét ír, hanem olyat, amely a római birodalom történetébe illeszkedik Jézus születésétől kezdve (Lk 2,1-2):

„Azokban a napokban történt, hogy Augusztusz császár rendeletet adott ki, hogy az egész földkerekséget írják össze. Ez az első összeírás Quiriniusz, Szíria helytartója alatt volt.”

3. A teljes igehirdetés

Lukács evangéliumának egyik legismertebb története az emmauszi tanítványok találkozása a feltámadt Jézussal (Lk 24,13-20):

„a tanítványai közül ketten még aznap egy Emmausz nevű faluba igyekeztek, amely Jeruzsálemtől mintegy kétórányi járásra feküdt. A történetekről beszélgettek. ... Jézus közeledett, és csatlakozott hozzájuk. ... az egyik, akit Kleofásnak hívtak, hozzá fordult: „Te vagy az egyetlen idegen Jeruzsálemben, aki nem tudod, mi történt ott ezekben a napokban.” „Micsoda?” – kérdezte. „A názáreti Jézus esete – felelték –, aki próféta volt, hatalmas tettben és szóban az Isten és az egész nép előtt. Főpapjaink és a tanács tagjai kereszthalálra ítélték, és keresztre feszítették.”

Lukács evangéliumát a jeruzsálemi templom 70-ben bekövetkezett pusztulása után írta, amikor az volt az alapkérdés: a zsidók temploma elpusztult, vajon ez lesz a sorsa Jézus követőinek is? A minket körülvevő és a médiából ránk zúduló negatív események hatására mi is hajlamosak vagyunk pesszimizmusra, erőt vesz rajtunk a kilátástalanság. Egyházunkról terjesztett negatív hírek, a keresztények létszámának fogyatkozása földrészünkön, a botrányok hallatán feltesszük mi is a kérdést: van-e jövője az Egyházunknak?

A kiábrándult és reményt vesztett két tanítvány, akik Jézus apostolainak köréhez tartoztak, akiket Jézus külön is oktatott és készített a rájuk váró eseményekre, a számukra ismeretlen útitársnak csak az események feléről adott hírt, Jézus elvetéséről és kereszthaláláról. Jézus Emmauszba tartva folytatja okításukat:

„nem ezeket kellett elszenvednie a Messiásnak, hogy bemehessen dicsőségebe? Aztán Mózesen elkezdve az összes prófétánál megmagyarázta nekik, amit az Írásokban róla írtak.”

A két tanítvány szíve, akik maguktól csak az események felét ismerték fel, lángolt Jézus szavai hallatán. Lukács ezért írta meg evangéliumát, hogy olvasóinak szíve lángoljon a Jézussal történeteket olvasva, ne ragadjanak le azoknál a benyomásoknál, amit az események felületes, nem teljes szemlélése jelent, hanem tudják meglátni azok teljességét az Írások, a teljes kinyilatkoztatás fényében.

A hagyomány szerint Lukács evangélista által festett Mária kép:
Salus Populi Romani a Santa Maria Maggiore-bazilikában

4. Az Isten, aki keresi, ami elveszett

Lukács evangéliuma 15. fejezetében három jól ismert példabeszéd szól az elveszett juhról, a drachmáról és az elveszett, tékozló fiúról. Jézus ezeket azoknak mondta, akik méltatlankodtak, mert bűnösökkel állt szóba és evett velük (Lk 15,2). A bűnt számonkérő, a bűnöstől távolságot tartó, a bűnöst elítélő Isten képével szemben a példabeszédekkel Jézus egy másik Isten képét rajzolja meg. A hangsúly nem azon van, hogy egy bárány elcsatangolt, lemaradt a nyájtól, elveszett, és nem azon, hogy egy drachma elgurult. Jézus tudta, mi lakik az emberben, hiszen Ő olyan főpapunk, aki együtt tud érezni gyöngeségeinkkel, mert mindenben kísértést szenvedett (Zsid 4,15). Lukács evangéliumában Péter apostol a csodálatos halfogás láttán azt mondja Jézusnak, „menj el tőlem mert bűnös ember vagyok!” (Lk 5,8). Ezzel szemben a három példabeszéd éppen arról szól, Isten az elveszettet, a bűnöst keresi, mint a pásztor, az asszony, mint a fia visszatérését váró apa, aki a kapuban várja. Éppen, hogy nem tartja magát távol tőlük. Fontosabbak neki azok, akik elvesztek, mint a 99 igaz és Isten igazi öröme az elveszett megtalálása, a bűnös hazatérése.

Az egyházi évben ezekkel a bevezető gondolatokkal hallgassuk majd a Lukácstól vett evangéliumi szakaszokat.

Németh László Imre atya

PUSZTULÁS ÉS SZÜLETÉS PÁRBESZÉDE

Pilinszky 100!

Az idei adventre nagyszerű lelki vezetőt adott nekünk a Gondviselés. Száz éve született Pilinszky János. Ugyan ki lenne alkalmasabb, hogy szavakba öntse és megmutassa a fájdalommal vajúdó világ vívódását és reménységét, mint ez a csendes szavú, szelíd költő, akinek cigarettát tartó hosszú ujjá mindig fölfelé, a csillagok és az Úr trónusa felé mutat.

Szent II. János Pál pápa mondja: „Sok eszközünk van, hogy legyőzzük a világban a rosszat és a szenvedést. És csodálatosak azok az emberek, akik ezért küzdenek.” Ilyen ember volt Pilinszky János is. Egész életében ezért küzdött. 15 évesen találkozott Dosztojevszkij regényeivel, s ettől kezdve mintegy megbűvölte a szenvedés élménye. Igaz, ő erre bizonyára eleve érzékeny volt. Lám, már egyik legkorábbi versében, az Éjféli fürdésben is „mindent elöntve valami időtlen sírást hallani”. De ezt a mélyen érzékeny, gyöngé testalkatú fiatalembert egy életre bilincsökbe verik a borzalmak, amivel 1945-ben Németországban találkozott: a koncentrációs táborok szörnyűsége. Így lett belőle a kommunizmus évei alatt „antifasiszta költő”, bár költészetét, költői eszközeit a hivatalos kultúrpolitika sosem fogadta be, idő múltával is legfeljebb megtűrte. Az ő fájdalomélménye azonban

sokkal mélyebbről fakad, s bár beletartozik az antifasizmus is, valószínűleg annál is sokkalta tágasabb és súlyosabb.

Pilinszky János – ahogy Simon István írja – azok közé a költők közé tartozik, akik fiatalon átélve a szörnyű háborút és a fasizmust, rádőbentek, hogy az végső veszélybe sodorta az emberiség erkölcsi és kulturális értékeit. Nemes Nagy Ágnes, Rákos Sándor és a többiek ezeknek az értékeknek a helyreállítását, az emberi szolidaritást, a részvétet hirdették, és minden emberi szenvedéssel szemben az értelem és a szabadság eszményei mellett tettek hitet. Pilinszky költészete is a szenvedés megrendítő élményét fejezi ki végsőkéig letisztult, artistikus formában.

Versei és prózai írásai egyaránt a létezés és fájdalom szükségszerű viszonyát kutatják. Mindig nagyon pontosan és szikáran fogalmazott. Nincs egyetlen fölösleges szava sem. Sőt minden szava egy-egy gránitból hasított sarokkő. A fájdalomról ír, és a szeretetről, s befejező szavai úgy koppannak, mint utolsó kalapácsütés a koporsószegegen. Végkövetkeztetése: „Magunknak muszáj végül is / a présbe kényszerülnünk. Befejeznünk / a mondatot.” (Címerem)

Versei valami meghatározatlan, kozmikus térben, „foszló csillagok” alatt, „csillagöves éjszakában”, „csillaghálóban hánykolódnak”, mint „partravont halak. Szájuk a semmiségbe tátog, száraz űrt harap”. Olyanok ezek a versek, mint Chagall képei. Nagy-nagy szeretettel szólnak valakihez, akit sosem nevez meg, de akiben teljesen megbízik. Mégis a magányt és kiszolgáltatottságot ábrázolja a végtelenségben, ahol semmi sincsen, csak az ember és Isten. „Mezítelen sírkő a hátad” – írja egy helyütt. Máshol: „izzó mezőbe tűzdelt árva lécek”. És: „Fejem fölé a csillagok / jeges tüzet kavarnak.” Chagallnak egész életében sem volt annyi látomása, amennyit Pilinszky egy-egy versébe belezsúfolt.

Másrészt Pilinszky a meglepetések költője is. Verseiben gyakran hosszú előkészítés, léten túli képek sora után a végén valami döbbenetesen más, valami letaglózó meglepetés következik, mint sivatag homokjába leszúrt véres kard.

Látomásain átbetorkálva eljut A pokol hetedik köré-be is. Oda megérkezve ezt írja:

Itthon vagyok.

*Engedd, hogy lepihenjek
és meggömbülve elaludjak végre,
hiszen itt is jelen vagy.*

Vajon kihez szól ez az utolsó mondat? Eltűnődünk: kihez is szólhatna? Csak aki ott is jelen van: Is-

tenhez. A költő íme, őhozzá érkezett.

Ez a találkozás igazolja, hogy Pilinszky adventi költő. Barsi Balázs szeret elmélkedni arról, hogy a karácsony húsvét előünnepe, a keresztalálé és feltámadásé. Pilinszkyt is élénken foglalkoztatja a megtestesülés, az inkarnáció misztikája, s ez nála is a feltámadásba torkollik, amint a Harmadnapon kivételesen felsugárzó híres verssorai igazolják:

*„Harmadnapra legyőzte a halált.
Et resurrexit tertia die.”*

Az adventi várakozástól a feltámadásig egyetlen szerves egész a megváltástörténet. Kettős zár őrizi a Messiást szemlélő ember életét. Az egyik zár kulcsa a bűnbánat, a másiké a kegyelem. A megváltást csak e kettő együtt hozhatja el. Pilinszky Dosztojevszkij leckéibe kapaszkodik. Egyik cikkében hosszan boncolgatja a férjgyilkos asszonyt gyóntató öreg sztarec, Zozima atya vigasztaló szavait: „Ha megbánod a bűnödöt, akkor szeretni is tudsz. És ha szeretsz, akkor már Istené vagy. (...) Ne félj! Isten bűnőddel együtt és bűnődben is szeret.”

Majd verseiben is ide tér vissza.

*„Eljut hozzád a panaszom?
Hiába ostromollak?
Köröskörül a félelem
zátonyai ragyognak.
Számíthatok rád istenem?”*

Úgy vágyom közeledre.”

(Panasz)

A fájdalom, az öröklét s az Isten... – „A világ tenyerébe kalapált szeg, / holtsápadt, / csurom vér vagyok.” Máshol: „...bűn és imádság két szava”. Mik ezek a szavak? „...ember és Isten, / pusztulás és születés párbeszéde”. A Golgota három keresztje és a szálkák...

S mindez hová vezet?

*„Végül mindig Isten útját követtem,
bár színem fekete.*

*Ezért, ha egyszer elfogadtatom,
úgy leszek az üdvözültek sorában,
mint leeresztett sötét zászló,
becsavart lobogó,
szótlánul és jelentés nélkül,
és mindeneknél boldogabban.”*
(Bár színem fekete)

Az abszurditásból tehát, mint örömteli meglepetés, itt is kivillan az üdvözültek boldogsága!

Prózájában – cikkek, tanulmányok – Pilinszky ugyanezeket a lét-túli kérdéseket feszegeti. Megint az öreg sztarec: „Az elhunynak bocsásd meg mind azt, amivel megbántott, békéld meg vele őszintén.” Pilinszky lecsap erre a mondatra és rákérdez: „Kinek is kell az asszonynak megbocsátania? - Annak, akit megölt! - Döbbenetes szavak és mindannyiunknak szólnak.” Pilinszky tehát figyelmeztet, legnehezebb annak megbocsátani, akit megbántottunk – de csak ha vele megbékülünk, akkor juthatunk el a

szeregetig! Így jutunk el Zoszima talán legsúlyosabb mondatához: „Ha egyszer én, egy ugyanolyan bűnös ember, mint te, meghatódtam sorsodon és megsajnáltalak, menyivel inkább megszán az Isten.”

Isten és ember – ember és Isten... Pilinszky örömmel idézi fel Jákob történetét. Látja a létrát az ifjú pusztai fekhelye mellett, amelynek hegye az eget éri. Fölötte ott áll az Úr. És angyalok járnak föl-le a létrán. Az út tehát fölfelé és lefelé is járható. Csak neki kell vágni a létrának fokról fokra! És akkor ég és föld között létrejön a személyes kapcsolat.

De az ember lakhelye, a föld, ahol Jákob vándorol, kietlen, s a vándor maga is magányos, kiüzett. Ars poetica helyett című tanulmányában Pilinszky – kedvelt hősének, Sziszifusznak sorsát elemelve – arra a tanulságra jut, hogy „a világ abszurditásának felismerésén túl, épp a menekülés irányában, van egy még következetesebb lépés, a világ képtelenségének a vállalása.” Ezen a módon jutunk el a szegények és megnyomorítottak életéhez, ismerjük meg az ártatlanok szenvedését, amit a gazdagok éppen levetni törekszenek „a gazdátlan abszurditás gazdátlan terhét zúdítva a világra. Ha a szegények tehervállalása az isteni megtestesülés időtlen előképe, a gazdagok a deincarnatio kezdetét jelentik.”

Iszonyú ez a félszáz évvel ezelőtt formába öntött kozmikus vádirat! Vádirat a beesett arcú, őszülő költőtől, amint ablaka előtt, emblematikus foteléből előrehajolva éneklő, vékony hangján szinte kántálja: „Ők, a szegények azok, akik mintegy incarnáltak a világ rájuk eső, lényege szerint elviselhetetlen, fokról fokra megsemmisítő nehezét. Ettől olyan nyugodtak szívükben, s érezhetik maguk körül egy isteni mindenség jelenlétét.”

Végül „az írnok” maga is színre lép, és összefoglalja személyes élményeit, hogyan tapasztalta meg ő is „a már elfelejtett szavak – mint éhség, szomjúság és hazátlanság – elemi jelentését, úgy ahogy azt az írás mindenkori aranykorának szerzői használták. Ismeretlen ellentmondásokat éltünk meg. Látszat és

valóság helyet cserélt. Ideig-óráig mindannyian szegények lehettünk. (...) Személy szerint ekkor ismerem meg először a békét. (...) A tények mögül száműzött Isten időről-időre átvérzi a történelem szövetét.”

Pilinszky ezután haláláig ezeket a vérző kérdéseket boncolta. „Nem akarok más lenni – mondta egy filminterjúban – mint tanúságtevő arról, hogy egyek vagyunk.” És mindennapos derűvel várta a születés misztériumát, miközben lelkében szüntelenül ott élt a Golgota három keresztje, de azt is tudta, hogy „resurrexit tertia die!”

Molnár László Aurél

DWA BRATANKI – KÉT BARÁT EMLÉKKONCERT SZENT II. JÁNOS PÁL PÁPA TISZTELETÉRE

2021. december 18-án szombaton Budapesten a Magyar Állami Operaház Eiffel Műhelyházában Magyarországra látogatásainak 35. és 20. évfordulója alkalmából nagyszabású emlékkoncertet rendeztek Szent II. János Pál pápa tiszteletére. Az est vendége a MaŁa Armia Janosika lengyel gyermekkórus volt. A program beharangozóját a

https://mandiner.hu/cikk/20211216_dwa_bratanki_nagyszabasu_hangverseny_budapest_en_szent_ii_janos_pal_papa_tiszteletere

linken olvashatjuk.

A koncert hangulatát az Operaház facebook oldalán elérhető rövid videó segítségével tapasztalhatjuk meg:

<https://www.facebook.com/Operahaz/videos/628135001716549>

a szerk.

Köszönöm, hogy Veled, a Jó Pásztorral szolgálhatom, hogy „életük legyen, s bőségben legyen”;
 hogy szülessenek élő – éltető énekek és gyümölcsstermő, éneklő életek! (Sapszon Ferenc)

VENDÉGÜNK VOLT A IUBILATE LEÁNYKAR SAPSZON FERENC ÉS SAPSZON BORBÁLA VEZETÉSÉVELK

Az adventi készületi idő egyik lélekemelő eseménye minden esztendőben a hagyományos adventi koncert templomunkban. A Megváltó születésének ünnepére készülve idén – Öröm vasárnapjának előestéjén - a Iubilate Leánykar volt a vendégünk.

A koncertet tavaly adventre terveztük, ám a járvány közbeszólt. A második tervezett időpont idén Úrnapja lett volna – megünnepelve a koncerttel templomunk új orgonájának szentelését. Sajnos ez sem sikerült, részben a még érvényben lévő járványügyi intézkedések miatt, részben pedig azért, mert az új orgona megépítésében is jelentős késedelmet okozott a járvány („megcsúszó” közbeszerzések, betegségek, munkaerőhiány a műhelyben).

Most azonban végre átélhettük a várva várt koncert minden szépségét. Sapszon tanár úr és Bori nemcsak a muzsika hangján, hanem szuggesztív látvány elemekkel is segítették az élményt. Lenyűgöző volt látni, ahogyan

Tanár Úr és Bori apró gesztusokkal is képes volt dirigálni a csaknem 60 kamasz leányból álló kórust. A fegyelem és a közös muzsikálás szabadsága egyszerre érvényesült a leánykar előadásában.

A koncert alatt a közönség több alkalommal is vastappsal adott hangot tettségének. A hangverseny végén pedig szünni nem akaró taps hallatszott a templomban. Sapszon Ferenc, aki a Kodály Zoltán Magyar Kórusiskola alapítója, számos magas állami kitüntetés tulajdonosa, hazai és külföldi mester kurzusok ünnepelt résztvevője, több nemzetközi kórusverseny zsűrijének állandó tagja, valamint ismert és közkedvelt kórusművek szerzője, közismerten szerény és mélyen vallásos ember. Erről tanúskodik hitvallása is, mely fohász és hálaadás is egyben. A nagyszerű koncert után szerényen, mosolyogva fogadta a gratulációkat – Bori leányával közösen.

Köszönjük az előadást és az élményt, mellyel a kórus megajándé-

kozta a közönséget. Reméljük, lesz még módunk a kórust gyönyörű templomunkban látni és hallani.

A Iubilate leánykar hangverseny felvétele elérhető itt:
<https://youtu.be/-zRMdC1k2kg>

Köszönet illeti kedves segítőimet, akik maroknyian, de egy nagy csapat

lelkesedésével végezték munkájukat. Nélkülük nem jöhetett volna létre ez a koncert. Szívből kívánom, hogy a Jóisten százszorosan honorálja szolgálataikat!

*Kővágó István szervező,
a Pátyi Római Katolikus Templomért
Alapítvány titkára*

AZ IMA EREJE

2020. november 24-én kora délután összeestem, az eszméletemet is elvesztettem, a kórházban a covid osztályon tértem magamhoz. Akkor még nem gondoltam, hogy közel 2 hónapot fogok itt tölteni.

A családdal csak telefonon tudtam tartani a kapcsolatot. Nagy fájdalomim voltak, időközben a feleségemtől megtudtam, hogy az egyházközségben többen, a volt cserkészcsapatomban is sokan imádkoznak értem. Egy imalánc indult a felépülésemért. Ek-

kor még csak reménykedtem abban, hogy meggyógyulok.

Egyik szövődményből éppen csak kilábaltam, majd a másik következett. Ekkor egy családtag főigazgatói engedéllyel meglátogatható. A nagyobbik lányom jött el hozzám, én örültem, mert nem is sejtettem, hogy ez egy lehetőség arra, hogy a család így tudjon elköszönni tőlem. Az állapotom ekkorra már súlyossá vált.

Gábor atya is felhívott telefonon, ő nem jöhetett be a fertőző osztályra a plébániák híveinek védelme érdekében. Többször hosszan beszélgettünk telefonon, ez sok erőt adott a nehézségek elviselésére.

Az idő előrehaladtával az állapotom egyre rosszabb lett, a kiszolgáltatottságot viseltem a legnehezebben. Panaszra nem lehetett okom, hiszen a kórházi dolgozóktól maximális együttérzést tapasztaltam.

Egy vizit alkalmával kérdeztem a professzort urat, hogy mégis mi a helyzet az állapotommal, ő csak annyit mondott, hogy nem tudják, még csak ők is most gyűjtik a tapasztalatokat ezzel a betegséggel kapcsolatban, de bátorított arra, hogy az Istenbe vetett hitem hazasegíthet.

Az ápolók is ahhoz segítettek hozzá, hogy az Istenbe vetett hitem erősödjön, ne veszítsem el a reményt.

Közben elértek az ünnepek. A házassági évfordulónkat, mely a hatvankettedik volt, életünkben először külön ünnepeltük. A karácsony, az

újév egyedül még jobban lelombozták a hangulatomat.

Mivel a szobatársaim közül sokan nem gyógyultak meg - volt olyan nap, amikor hárman is meghaltak mellett - nehéz volt a reményt fenntartani. Ezen az éjszakán, úgy éreztem, hogy nem kerülök haza. Ekkor már a válságos állapoton túl voltam, de mégis úgy éreztem, hogy nem bírom tovább. A szobában egyedül maradtam. Az éjszakás nővérek segítettek a holtpontra átlendülnöm.

Ekkortól éreztem, hogy innentől gyorsabban gyógyulok. A tudat, hogy oly sok ember imádkozik értem, erőt adott. Az ima gyógyító erejét saját magamon megtapasztalhattam.

2021. január 16-án, bár közel 30 kilóval könnyebben, hazajöhettem. A felépüléshez még nagyon sok feladat volt hátra, a kórházban azóta is úgy emlegetnek, hogy a covid egy sikertörténete vagyok.

A Jóistenben való hitemet sohasem veszítettem el. Az Ő végtelen irgalmának, a Testvérek közös imádságának köszönhetem a gyógyulásomat.

Húsvétra voltam már olyan erőben, hogy a templomba is el tudtam menni. Nagyon megrendítő volt, hogy újra itt lehetek. Hálás vagyok Istennek, hogy megtapasztalhattam az Ő végtelen szeretetét és irgalmát, megélhettem a közösség megtartó erejét.

Rotharidesz Frigyes

A LITURGIÁK RENDJE: KARÁCSONY – ÚJÉV

december 24. péntek

16:00 pásztorjáték

24:00 éjféλι szentmise

december 25. szombat

10:30 ünnepi szentmise

december 26. vasárnap

10:30 ünnepi szentmise, *a családok megáldásával*

december 27. hétfő

15:00 borszentelés, *a Pincehegyen a Nagypincénél*

december 31. péntek

18:00 év végi hálaadás, *szentmise keretében*

január 1. szombat

10:30 újévi ünnepi szentmise

január 2. vasárnap

8:00 újévi ünnepi szentmise

MÉGIS

A pátyi katolikus közösség térítésmentesen terjesztett időszaki kiadványa.

Felelős szerkesztő: **Reményi Judit**
(judit@remenyicsalad.hu)

www.ude.hu

Közösségünket érintő értékes írásokat szívesen közlünk

A kiadványt támogatta:
Miniszterelnökség
(NEA-KK-19-N-0079)

Páty

Római Katolikus Plébánia

Képviseeli: **Harkai Gábor plébános**

Székhely: 2071 Páty, Munkás tér, hrsz.: 884/5.

Telefon: (06-26) 371-468

Adószám: 19835972-1-13

Bankszámlaszám:

CIB Bank: 11103303-19835972-36000001

Email: titkar@ude.hu